

Գևորգ Էյիշ

Սասնա սարեր՝ մեջ ամպերուն

Սասնա սարեր՝ մեջ ամպերուն,
Սասնա ջրեր՝ մեջ վիհերուն,
Ամեն սարին՝ մի վանք ու բերդ,
Ամեն ջրին՝ ջաղացի հերթ,
Ամեն քարից ջո՛ւր է գալիս,
Աչքն ո՛ւր թերվեր՝ դո՛ւր էր գալիս.
Երկնուց իջնում էր մանանա՛...
Ի՛նչ մանանա՛
լավ մահանա՛,-
Որ սասունցի հարս ու աղջիկ,
Դաշտ իջնեին խունջի՛կ- մունջի՛կ,
Գազպայի տեղ՝ նա՛զ քաղեին,
Հոտաղ տղի սիրտ դաղեին.
Որ հայրական հին տան կողքին,
Անտառի մեջ, ժայռի գոգին,
Մի նորելուկ հա՛րս մայրանար,
Նոր օրորո՛ց գնար ու գար.
Բարին լինե՛ր, չաիր՝ չգա՛ր...
Հեյ վա՛խ, Սասնա բանձրի՛կ սարեր,
Հեյ վա՛խ, Սասնա քաղցրի՛կ ձորեր.
Ջուռնան էսօր թե նվագեր՝
Եկող ամռան կարճագանքեր
Սասնա ամեն թուփ ու քարից.

Ու թե դիտւն էսօր թնդար,
Միչն աշուն, առանց դադար,
Ամեն գիշեր ու ամեն օր
Ժեռ- ժեռ քարեր Անդոկ սարից
Ցա՛ծ կիջնեին գլոր- գլոր...